Р Е Ш Е Н И Е
№ 3724

гр. София, 05.06.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 22 състав,** в публично заседание на 30.05.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **12312** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.65 ал.4 ЗОС във вр.чл.145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на С. „Туристическо дружество В.” срещу ЗАПОВЕД № РД-2400-461 от 28.11.2013 година на Кмета на Столична община, район “К. село”.

Въведени са твърдения за незаконосъобразност на атакувания административен акт, като издаден в нарушение на материалния закон, процесуалните правила и формата за издаване, които се квалифицират като основания за отмяна по см. на чл.146 т.2, т.3 и т.4 АПК. Според жалбоподателят той притежава валидно учредено право на ползване върху имота, поради което го държи на правно основание и не следва да го предава на общината. По същество се претендира от съда постановяване на съдебно решение, с което обжалваната ЗАПОВЕД № РД-2400-461 от 28.11.2013 година да бъде отменена като незаконосъобразна.

Ответникът – Кмета на Столична община, район “К. село”, чрез процесуалния си представител юрк.Л. М. оспорва жалбата, като излага доводи за законосъобразността на акта.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

С оспорения в настоящото съдебно-административно производство индивидуален административен акт - ЗАПОВЕД № РД-2400-461 от 28.11.2013 година, издадена от Кмета на Столична община, район “К. село” на основание чл.65 ал.1 ЗОС е било наредено да се изземе от патримониума на жалбоподателя С.

„Туристическо дружество В.” недвижим имот- двуетажна масивна жилищна сграда с площ от 84.07 кв.м., находяща се в [населено място], [улица], УПИ II-за О. и озеленяване, кв.314, местност „К. село-Плавателен канал”. В мотивите на заповедта е посочено, че същият се ползва от жалбоподателя без правно основание.

С писмена покана изх.№ УОСЖН-0802-319/18/23.07.2013г. жалбоподателят е поканен доброволно да освободи този недвижим имот в срок от 30 дни от нейното получаване, което е станало по реда на чл.61 ал.3 АПК, за което е съставен протокол от 20.08.2013г.

Не се спори между страните по делото, а видно и от констативен акт от 23.09.2013г. жалбоподателят С. „Туристическо дружество В.” не е освободил държания от него недвижим имот в определения му 30 дневен срок.

С акт № 1625/21.03.2013г., като имот частна общинска собственост е актувана двуетажна масивна жилищна сграда с площ от 84.00 кв.м., попадаща в УПИ II-за О. и озеленяване, кв.314, местност „К. село-Плавателен канал”, с административен адрес: [населено място], [улица].

При така установената фактическа обстановка, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град обосновава следните правни изводи:

Жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно нормативната разпоредба на чл.65 ал.1 ЗОС общински имот, който се владее или държи без основание, не се използува по предназначение или необходимостта от него е отпаднала, се изземва въз основа на заповед на кмета на общината. Законодателят в нормата на чл.65 ал.2 ЗОС е определил, че за Столична община такива заповеди могат да бъдат издавани и от кметовете на съответните райони, поради което следва да се приеме, че ЗАПОВЕД № РД-2400-461 от 28.11.2013г. е постановена от компетентен по степен и място административен орган- Кмета на район “К. село” на територията на който се намира имота, предмет на спорното между страните правоотношение.

За да се прецени законосъобразността на издадената и атакувана в настоящото производство заповед с правно основание чл. 65 ал. 1 от ЗОС, следва да бъдат установени наличието или отсъствието на следните законови материалноправни предпоставки: 1. дали се касае за имот - общинска собственост, а така също и вида на собствеността - публична или частна; 2. дали този имот да се владее или държи без основание или на отпаднало основание; 3. дали не се използва по предназначение или необходимостта от него е отпаднала. Двуетажната сграда, находяща се в [населено място], ул.»Д.» № 18 е общинска собственост, обстоятелство което се установява от А. № 1625/21.03.2013г. Съставеният акт за частна общинска собственост се ползва с обвързваща за съда материална доказателствена сила и макар да няма правопораждащо правото на собственост действие удостоверява по надлежен начин това вещно право до доказване на обратното. В този акт за общинска собственост няма удостоверено право на ползване по отношение на жалбоподателя и такова не е учредено в негова полза по реда на чл.39 ЗОС. Спорът, относно валидно възникнало и съществуващо право на ползване върху сградата, противопоставимо на правото на собственост на Столична община, следва да се реши между страните по правилата на исковия граждански процес, съгласно чл.64 ал.2 ЗОС и е недопустимо да бъде предмет на изследване от настоящия съд в производството, което има за цел единствено да провери и контролира законосъобразността на издадения административен акт.

В доказателствена тежест на жалбоподателя съгл. чл.154 ГПК във вр.чл.144 АПК е да установи наличието на валидно съществуващо правно основание по силата на което държи недвижимия имот. В случая такива писмени доказателства от оспорващата страна не се представиха в съдебното производство. Поради това, следва да се приеме, че към дата 28.11.2013г., към който момент съгласно чл.142 ал.1 АПК се преценява материалната законосъобразност на административния акт, жалбоподателят не притежава валидно и противопоставимо на Столична община, район „К. село" правно основание, по силата на което да държи недвижимия имот. Ето защо, съдът приема, че е била налице и втората материално-правна предпоставка за издаването на заповедта и изземването по административен ред на недвижимия имот от патримониума на жалбоподателя.
В административното производство не са били допуснати нарушения на процедурните правила, от категорията на съществените, които да опорочават воляизявлението на административния орган за изземване на процесния недвижим имот. Ответната страна не е допуснала нарушение по см. на чл.35 АПК и чл.27 ал.2 от Наредбата за общинската собственост, тъй като преди издаването на обжалваната заповед в пълнота са били изяснени фактите и обстоятелствата от значение за конкретния случай, а именно, че имотът се държи без правно основание от С. „Туристическо дружество В.".
По така изложените правни аргументи и при преценка на критериите по чл.146 АПК във вр.чл.168 АПК настоящата съдебна инстанция обоснова окончателен извод за законосъобразност на ЗАПОВЕД № РД-2400-461 от 28.11.2013 година на Кмета на Столична община, район "К. село", тъй като същата е издадена от компетентен по степен и място административен орган при спазване на процесуалните правила и при правилно приложение на материалния закон - чл.65 ал.1 ЗОС. Жалбата се явява недоказана по своето основание и подлежи на отхвърляне.

Така мотивиран, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, II Административно отделение, 22 състав на основание чл.172 ал.2 АПК във вр.чл.65 ал.4 ЗОС

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. „Туристическо дружество В." със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] срещу ЗАПОВЕД № РД-2400-461 от 28.11.2013 година на Кмета на Столична община, район "К. село", като НЕОСНОВАТЕЛНА.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВЪРХОВЕН АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД на РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ с касационна жалба в четиринадесет дневен срок от получаване на съобщенията до страните, че е постановено.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: